

عنوان مقاله:

سیر راهیابی مفاهیم شیعی در رباعیات منسوب به ابوسعید ابی الخیر و دیگران

محل انتشار:

متن شناسی ادب فارسی، دوره 6، شماره 4 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

تقی اجیه

محمد مهدی غلامی

خلاصه مقاله:

مشهور است که اولین اشعار عرفانی فارسی باید متعلق به قبل از سده پنجم هجری باشد. این نکته را می توان از اخبار و نشانه های موجود در متون کهن پیگیری کرد، هر چند اصل این اشعار عرفانی در کتاب ها ثبت نشده است. از شاعران شاخص دوران سامانی و غزنوی که سهمی ویژه در رواج این مفاهیم در شعر داشته، ابوسعید ابوالخیر (357-440 ه. ق.) است که در نسخ متأخر ابیاتی از اشعار عرفانی منسوب به او آمده است و با تحلیل آن ها می توان از چگونگی و محدوده زمانی رواج برخی مفاهیم شیعی در رباعیات فارسی، سیری ارائه کرد. در این مقاله سعی شده تا با تحلیل این گونه رباعیات منسوب به ابو سعید، چگونگی ورود مفاهیم شیعی به عرصه عرفانی نیز مشخص شود.

کلمات کلیدی:

ابو سعید ابوالخیر، شعر عرفانی، رباعی، شخصیت های شیعی، علی(ع)، توسل، شفاعت، مناجات

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1182864>

